

Bratia a sestry,

vo veľmi známom verši z Evanjelia podľa Jána sa píše, že Boh miloval svet. Miloval ho tak veľmi, že dal svojho Syna. V dnešnom texte je naopak napísané, že svet nemáme milovať. Na prvé počutie to znie ako jasné protirečenie. Prečo by však Boh, ktorý miluje svet, viedol svojich nasledovníkov k tomu, aby svet nemilovali? Tu si musíme povedať, že v Novom zákone má slovo svet viacej významov.

Čo sa v Novom zákone myslí pod slovom svet? A čo to znamená nemilovať svet? Nad týmito otázkami budeme dnes premýšľať.

Pozrime sa najprv, čo sa myslí pod slovom svet. V prvom rade – na to nesmieme nikdy zabudnúť – je svet Božie stvorenie. Nie je nič, čo by Boh nestvoril. Všetko existuje a dýcha len vďaka Bohu. Boh je Stvoriteľ všetkého. To je napísané hneď na začiatku Biblie. Keď sme v dnešnom texte vyzývaní, aby sme nemilovali svet ani nič, čo je na svete, tak pod slovom svet sa nemyslí zemeguľa a ľudia na nej žijúci. Nie je to výzva proti tomu, čo vidíme, proti živej a neživej prírode. Svet tu označuje svet ľudský, čiže typické ľudské konanie, a to je konanie nedokonalé. Svet tu znamená ľudstvo vo svojej hriešnej podstate. Svet je ľudstvo vo svojej vzdorovitej svojvoľnosti vzhľadom na Božie slovo. Ľudský hriech si podmaňuje všetko stvorené. Boh stvoril svet, ale na svet prišiel skrze človeka hriech. Kresťan má nemilovať svet ako skutočnosť poznačenú hriechom a zvädzajúcu k hriechu. Svet je jedno veľké javisko pozemského života. Je to priestor, kde máme žiť a pracovať, pomáhať si, smútiť a radosť sa. Kresťan sa nemá snažiť o útek zo sveta. Svet ako Božie stvorenie má človek prijať s vďačnosťou.

Nebyť zo sveta znamená nasledovať Krista. Ježiš sa modlil za svojich učeníkov. Vo svojej modlitbe okrem iného hovorí aj toto: *...nie sú zo sveta, tak ako ja nie som zo sveta. Neprosím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich zachoval od zlého.* (Jn 17, 14-15) Sám Ježiš do sveta vstúpil. Stal sa človekom, ale tiež povedal, že Jeho kráľovstvo nie je z tohto sveta. Nielen, že máme nemilovať svet, ale platí to aj opačne. Ak veríme v Krista, svet bude nenávidieť nás. Ježiš povedal: *Keby ste boli zo sveta, svet by miloval, čo je jeho; ale že nie ste zo sveta, lež ja som si vás vyvolil zo sveta, preto vás svet nenávidí.* (Jn 15, 19)

Všimli sme si dva významy slova svet. Svet ako jediný hmotný priestor, na ktorom môže človek žiť a vyvíjať sa. To je prvý význam. Druhý význam je svet ako odmietavý postoj človeka voči Bohu a Jeho slovu. Tak aj v 2. liste do Korintu čítame o „*bohu tohto sveta, ktorý zaslepil neveriacich, aby sa im nezasvietilo svetlo evanjelia.*“ (4, 4) Svet tiež nemôže prijať Ducha Svätého, pretože Ho nevidí ani nepozná. (Jn 14, 17)

Môžeme to zhrnúť: Ako kresťania žijeme na svete, ale podľa Božieho slova. Príkaz nemilovať svet si však môže človek vysvetliť veľmi zlým spôsobom. V dejepise nachádzame viacero príkladov. Pozrime sa len na križiacke výpravy. Pod znakom Kristovho kríža boli zabíjajúci ľudia. Zabitie neveriaceho alebo inoverca nebolo pokladané za hriech. Dodnes sa stretávame s tým, že sa ľudia zabíjajú z náboženských dôvodov. Ani v kresťanskom ani v židovskom ale ani v moslimskom náboženstve by sme nenašli prikázanie, ktoré vyzýva veriacich k násilnostiam voči neveriacim a ľuďom s odlišnou vierou. Prečo niektorí napriek

tomu konajú násilne a odvolávajú sa na svoje náboženstvo? Jednoducho preto, že si zle vysvetlili nejaký náboženský text.

Medzi kresťanmi sa môžeme stretnúť s názorom, že tí, ktorí veria v Krista, sú „na tej dobrej strane“ a ostatní sú zo sveta. V takýchto prípadoch je v srdci pýcha a povyšovanie. Pred tým nás Božie slovo vystríha. Apoštol Pavol napísal v Liste Filipským: *nič nerobte z hašterivosti a márnej ctižiadosti, ale radšej v pokore iných pokladajte za hodnotnejších než seba.* (2,3) V 2. liste do Tesaloník je napísané, že ani ten, kto nechce počúvať Božie slovo, nemá byť pokladaný za nepriateľa.

Nemilovať svet neznamená nemilovať neveriacich. Nesmieme si to zamieňať. Je to možno pre niekoho zvláštne. Pretože výraz nemilovať predstavuje niečo záporné. Ale príkaz nemilovať svet sa prejavuje kladne. Znamená to nechať sa viesť Božím slovom. Je to každodenný zápas o život v pravde. Je to zápas o lásku, milosrdenstvo a spravodlivosť. Srdce sa nedá rozdeliť. K čomu človek prikloní svoje srdce, to ho bude viesť a formovať. Ježiš povedal: *Lebo kde je tvoj poklad, tam bude aj tvoje srdce.* (Mt 6, 21) Existujú iba dve cesty. Buď bude náš poklad tu na zemi, a bude to poklad dočasný a pominuteľný. Alebo naopak bude náš poklad v nebesiach, a to bude poklad, ktorý je večný a nezničiteľný.

Aj v dnešnom texte je podobne napísané, že svet spolu so svojimi žiadosťami hynie, ale ten, kto koná Božiu vôľu, zostáva naveky. To si nemáme predstavovať len v časovej rovine. Slovo večnosť poznáme, ale je to skôr abstraktný pojem. Je to mimo našej zmyslovej skúsenosti. Je tým poukázané na nekonečnú hodnotu toho, čo nám dáva Boh. Je veľký rozdiel medzi tým, čo dáva Boh a tým, čo je zo sveta. Na zemi nepoznáme nič, čo je večné. Potraviny majú dátum spotreby. Stroje sa kazia. Život je ohraničený narodením a smrťou. Boh prináša niečo úplne nové a iné. Je to niečo, čo vydrží.

Boh stvoril svet. Svet zhrešil, a preto do sveta vstúpil Boh, aby ho z hriechu vyslobodil. Ježiš prišiel ako svetlo sveta, ale svet toto svetlo nepoznal a radšej si zamiloval tmu. Svet hynie. Ak sa chceme zachrániť, nemáme milovať svet, ale Toho, ktorý si nás zamiloval. Máme milovať Toho, ktorý je od počiatku. V Jeho mene sú nám odpustené hriechy. Vďaka Bohu sme zvíťazili. Naša sila je v Jeho sile.

Na začiatku knihy Józua je napísané Božie napomenutie Józuovi, aby bol silný a odvážny. Na konci je zase napísané Józuovo rozhodnutie: Ja a dom môj budeme slúžiť Hospodinovi. Boh hovorí k človeku, aby ho viedol k záchrane.

Bratia a sestry, naplňme svoje srdcia láskou k Bohu a konajme Jeho vôľu. Počúvajme Jeho slovo a ono nech nás vedie v živote. Nenasledujme žiadosti sveta, ale počúvnime Slovo Toho, ktorý k nám hovorí, aby nás zachránil. Vo viere v Ježiša Krista a vedení Duchom Svätým žime podľa Božieho slova! Amen.

Vypočujme si slová vyslania ako sú napísané v Liste do Ríma v 12. k.:

„A nepripodobňujte sa tomuto svetu, ale premeňte sa obnovením mysle, aby ste vedeli rozpoznať, čo je vôľa Božia, totiž, čo je dobré, milé a dokonalé.“

Pokoj Boží, ktorý prevyšuje každý ľudský rozum, ten nech háji a ochraňuje vaše srdcia i vaše mysle v Ježišovi Kristovi, našom Pánovi.